

PINKSTEREN Jaar B
OLV Hemelvaart (Heemstede)
Zondag 23 Mei 2021

VENI SANCTE SPIRITUS.

KOM, HEILIGE GEEST

We schrijven het jaar 1220. In zijn werkkamer, gebogen over een vel perkament, zit Stephen Langton, aartsbisschop van Canterbury. Hij denkt na over het feest van Pinksteren, over de heilige Geest. Losse woorden worden gedachten, gedachten worden zinnen, en op het papier rijgen de zinnen zich aaneen tot een gedicht, een gebed: "Veni Sancte Spiritus", de Hymne van Pinksteren. Het is een van de mooiste gebeden die de Kerk rijk is, een meditatie over de heilige Geest. Naar dit gebed wil ik met u kijken.

1. Tot vier keer toe staat het er aan het begin van dit gebed: **Kom**. "Wees niet de verre God, de ongrijpbare, maar kom." In het evangelie spoort Jezus zijn leerlingen geregeld aan om te bidden om de Geest van God (bijv. Lk 11,13: '*... hoeveel goe meer zal dan uw Vader in de hemel de heilige Geest geven aan wie Hem erom vragen*'). **Kom heilige Geest...** De Geest is in ons doopsel tot ons gekomen om ons tot kinderen van God te maken, bij het Vormsel om ons tot een moedige getuigenis van Christus te maken, en als wij bidden om ons te richten tot God als onze Vader.

Kom heilige Geest
En zend vanuit de hemel
Een straal van uw licht

Bisschop Langton gebruikt zes prachtige beelden voor de Geest:

Kom vader van de armen
Kom gever van gaven
Kom licht voor de harten.
Heilige trooster.
Heerlijke gast van de ziel.
Heerlijke verfrissing.

Die woorden zijn intieme termen, woorden die over ons hart gaan. Ja, innerlijke vrede is een kenmerk van de aanwezigheid van de Heilige Geest:

In moeite **rust**.
In stormen **stilte**.
In tranen **troost**.

2. Als vele mensen praten over de heilige Geest dan doen ze dat vaak in heel spectaculaire beelden: stormen van euforie, wonderlijke gebeurtenissen. Het gebed spreekt op een andere manier over de Geest. Niet de spectaculaire gebeurtenissen, maar: de Geest van God die in mijn hart woont, die zo tot mijn wezen behoort dat ik Hem nauwelijks opmerk, zoals ik me meestal niet bewust ben van mijn adem. Die Geest die mijn licht, mijn kracht en de bron van mijn heiligheid is.

O allermooiste **licht**,
Vervul het binnenste
Van het hart van uw gelovigen.
Zonder uw **kracht**
Is er niets in de mens,
Is er geen **onschuld**

3. En opnieuw komen er zes beelden: ze tonen de geestelijke genezing die de heilige Geest in het hart van de gelovigen volbrengt:

Was wat vuil is.
Besproei wat verdord is.
Genees wat gewond is.
Maak soepel wat verstard is.
Verwarm wat verkild is.
Breng terug wat verdwaald is.

Het gaat om dingen uit ons alledaagse leven: we douchen, wassen onze handen; we drinken en geven de planten water; we nemen een aspirientje en plakken een pleister; we bewegen te weinig en worden stijf door ouderdom of ziekte; we krijgen het koud, we raken de weg kwijt.

En al die beelden gebruiken we ook om iets over ons innerlijk te zeggen: we maken vuile handen in ons leven. We staan droog, voelen ons dor. We voelen ons gekwetst door een opmerking of omdat we genegeerd worden. We roesten vast in gewoontes, in ons werk, in relaties. We verkillen door eenzaamheid, we raken de weg kwijt en zien geen uitkomst meer. Het zijn deze huis-, tuin- en keukenwoorden die de Schrift gebruikt als ze over “zonde, over egoïsme en gebrokenheid” spreekt.

En zoals die woorden spirituele betekenis kunnen krijgen, zo ook de woorden die het werken van de Geest aanduiden: wassen, besproeien, genezen, soepel maken, verwarmen, oprichten. Die woorden drukken uit wat de Schrift bedoelt met “vergeven, hernieuwen”. Als dat waar is, dan gaat het dus om eenvoudige dingen, om dingen uit ons leven van iedere dag.

4. Het gebed sluit zich met een nederig vraag om de gaven van de heilige Geest en om de eeuwige vreugde bij God.

Kom Heilige Geest,
Geef aan uw gelovigen
Aan hen die op u vertrouwen
De zeven heilige gaven.
Geef de verdienste van deugd.
Geef een heilvol einde.
Geef eeuwige vreugde.

Broeders en zusters, in Pinksteren komt God dichterbij. Het gebeurt bij ieder persoonlijk. De gave van de Geest overstijgt de personen, maar betreft ieder afzonderlijk, individueel. Ieder heeft zijn eigen inbreng in het groepsgebeuren.

Moge de Tractus, de hymne van Pinksteren ons inspireren om onze Vader te bedanken voor ZIJN GAVE (Hand. 10:45), de heilige Geest die de harten van de gelovigen en ook de aarde hernieuwt.

Kom heilige Geest! Wees de levende kracht van God in ons hart!

Amen